

13. policejní právo trestní na základě cí. nař. ze dne 20. dubna 1854, č. 96 ř. z., podle působnosti policejnímu ředitelství dané;

14. policejní právo trestní podle § 5 zák. ze dne 24. května 1885, č. 89 ř. z.;

15. vynášení nálezy, aby byl někdo postřkem odveden a vyhoštěn podle zákona ze dne 27. července 1871, č. 88 ř. z., jakož i aby byl postaven pod policejní dozor;

16. policejní úřední úkony podle ustanovení trestního řádu soudního.

§ 4.

Organisace.

V čele policejního ředitelství jest policejní ředitel, která má vésti pod svou odpovědností policejní výkony v policejním obvodu.

Policejní ředitel jest podřízen bezprostředně prezidentovi zemské správy politické.

Policejnímu řediteli bude dán koncepční, kancelářský a služební personál, jehož mu bude třeba.

§ 5.

K podpoře a k vykonávání policejní exekutivní služby bude podřízena policejnímu ředitelství civilní stráž a uniformovaná policejní stráž.

§ 6.

Policejní komisařství v Plzni zřízené na základě nařízení býv. ministra vnitra ze dne 21. května 1918, č. 33 z. z., se zrušuje současně.

Ministr vnitra:

Černý v. r.

Čís. 665.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 17. prosince 1920,

kterým prodlužuje se pravomoc Státního pozemkového úřadu podle přechodných ustanovení § 63 zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 81 Sb. z. a n., na rok 1921, pokud jde o Slovensko a Podkarpatskou Rus.

Na základě § 63, odst. 7., zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 81 Sb. z. a n. (zákonu přídělového), se nařizuje:

§ 1.

Pravomoc Státního pozemkového úřadu podle přechodných ustanovení § 63 zákona ze dne 30. ledna 1920, č. 81 Sb. z. a n., prodlužuje se, pokud jde o Slovensko a Podkarpatskou Rus, na rok 1921.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provésti je ukládá se všem ministrům.

Černý v. r.,

jako ministerský předseda a ministr vnitra a v zastoupení nepřítomného ministra zahraničních věcí.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Procházka v. r.
Průša v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Gruber v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Husák v. r.
Dr. Kovařík v. r.	Dr. Brdlík v. r.

Čís. 666.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 22. prosince 1920

ku provedení zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 222 Sb. z. a n., o propočítání služební doby státních zaměstnanců.

Na základě § 4 zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 222 Sb. z. a n., o propočítání služební doby státních zaměstnanců, a ku provedení tohoto zákona nařizuje se toto:

Článek I.

I.

Zásadní pravidlo.

§ 1.

Propočtení celkové služební doby státních zaměstnanců, na něž vztahují se ustanovení zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., jakož i nařízení na základě tohoto zákona vydaná provést jest tak, jakoby byly zákonem tento i nařízení na základě jeho vydaná účinnými již v době, kdy zaměstnanci ti nastoupili službu.

Podrobná ustanovení o započtení služeb dosud nezapočtených pro postup do vyšších požitků a propočítání celkové služební doby obsažena jsou v následujících paragrafech tohoto nařízení.

II.

Státní služba.

Započtení a propočítání státní služby.

A. Zaměstnanci zařazení do hodnostních tříd.

§ 2.

Služba ve dvou nebo několika skupinách úřednických.

1. Při přestupu individuálním, t. j. na základě jmenování nebo individuálního převzetí do jiné skupiny jest službu v jednotlivých skupinách propočítati odděleně podle lhůt platných pro příslušnou skupinu.

Přearadění provedeno budiž do té hodnostní třídy a do toho stupně platového nové skupiny, jež vyplývají z propočtení v bývalé skupině, při čemž však se doba, vybývající z tohoto propočtení v určité hodnostní třídě, započte do časového postupu v téže hodnostní třídě vyšší skupiny v poměru postupových lhůt téže třídy obou skupin, po případě nejbližší oběma skupinám společné třídy.

Doba ztrávená v nižší skupině, po kterou zaměstnanec, máje vzdělání předepsané pro vyšší skupinu, konal též práce náležející kategorii této vyšší skupiny, budiž propočtena podle lhůt platných pro tuto vyšší skupinu.

2. Při přestupu všeobecném, t. j. při přestupu celé kategorie úředníků v důsledku všeobecné úpravy provedené na základě § 52 služební pragmatiky ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z., propočítati jest služební dobu v nižší skupině podle lhůt platných pro novou skupinu.

§ 3.

Předchozí služba v poměru definitivního zřízence.

1. Byl-li definitivně zřízenec zařazen do hodnostní třídy na základě jmenování (individuální přestup), budiž služební doba započítatelná v poměru zřízeneckém propočtena podle lhůt zřízeneckého schématu postupového. Přearadění do hodnostní třídy provésti jest podle požitků, které plynou ve výměře stanovené zákonem ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n., z propočtení služební doby zřízenecké; nekryjí-li se tyto požitky s požitky schématu úřednického, provede se zařazení do stupně příslušné hodnostní třídy, jehož požitky jsou nejbližší vyšší. Doba, která ke dni přearadění vybývá z tohoto propočítání v určitém platovém stupni zřízeneckém, započte se v příslušné hodnostní třídě pro postup do vyšších požitků.

2. Při přestupu na základě všeobecné zákonné úpravy propočítati jest veškerou dobu služební, jež zbývá po odečtení lhůty stanovené příslušnou zákonnou úpravou pro zařazení (jmenování) do nejnižší hodnostní třídy.

Je-li v kategorii úřednické, o niž jde, zavedena čekatelská doba, zkracuje se tato stanovená lhůta o čekatelskou dobu, jež platila pro příslušnou skupinu v den, ke kterému se zařazení provedlo.

Tam, kde lhůta potřebná pro zařazení (jmenování) do nejnižší třídy hodnostní byla stanovena na základě požitků, nebo kde zařazení do stupně služního se stalo podle požitků, provésti jest propočtení jako u pragmatikálních zřízenců, kteří se stali úředníky individuálním jmenováním (viz bod 1.), pokud je tento postup příznivější.

§ 4.

Předchozí služba smluvní.

1. Při individuálním přestupu z kategorie smluvní do kategorie úřednické na základě jmenování budiž postupováno především podle obdoby ustanovení bodu 2. tohoto paragrafu. Nelze-li této doby užítí, jest zachovati tento postup:

a) je-li státní smluvní služba úřednické službě rovnocennou i co do výkonu i vzdělání předepsaného pro příslušnou skupinu, započte se plně;

b) nebyla-li státní smluvní služba rovnocennou úřednické službě co do výkonu a vzdělání předepsaného pro skupinu, již se týče, budiž postupováno podle zásady § 2, bodu 1., po případě § 3, bodu 1.

Podle zásad v tomto bodu uvedených postupovati jest při započítání t. zv. služby volentérské, aspirantské a kalkulantské.

2. Při přestupu z kategorie smluvní do kategorie úřednické na základě všeobecné zákonné úpravy budiž postupováno podle ustanovení § 3, bodu 2.

§ 5.

Soudcům propočítati jest službu od složení zkoušky soudcovské (čl. VI., lit. d), zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n.), nejdéle však po dovršení 4 let soudní praxe nebo přípravné služby.

§ 6.

Profesorům státních škol středních, obchodních a zemědělských propočte se podle ustanovení čl. VII. zákona ze dne 7. října 1919, č. 541

Sb. z. a n., celá pro postup započitatelná služební doba přesahující 4 roky. Případně vykonaný zkušební rok nebo jeho část včítá se do celkové služební doby.

B. Zaměstnanci do hodnostních tříd nezařazení.

§ 7.

Definitivní zřízení.

1. Z předchozí služby ztrávené v poměru v ýpomocného sluhy připočítá se k době započitatelné do postupu v platové stupnici definitivního sluhy doba do 5 let polovinou, zbytek přes 5 let celý.

2. Pro započtení předchozí služby, ztrávené v poměru plně zaměstnané kancelářské pomocné nebo výpomocné síly aneb v poměru kanc. pomocníka, po případě oficianta užítí jest obdoby ustanovení pro individuální přestup z poměru definitivního zřízence do kategorie úřednické (§ 3, bod 1.).

3. Předchozí služba v poměru dělníka ve státní službě zaměstnaného započte se polovinou, nejvýše však 10 lety.

§ 8.

Smluvní kancelářský personál.

1. Předchozí službu v poměru zřízenceckém započítá se jest dle obdoby ustanovení § 3, bodu 1.

2. Služba ztrávená v poměru kancelářského pomocníka nebo plně zaměstnané kancelářské pomocné nebo výpomocné síly, jež předchází službě oficiantské a přesahuje 3 roky, propočte se celá podle lhůt platové stupnice oficiantské (§ 2 nařízení ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n.).

§ 9.

Výhoda, kterou získali sluhové ustanovením čl. I., § 2, posl. odst., zákona ze dne 18. prosince 1919, č. 25 Sb. z. a n. z roku 1920, jakož i výhoda, kterou získali oficianti přiznáním vyšší kvalifikace (§ 10, 1. odst., min. nař. ze dne 25. ledna 1914, č. 21 ř. z.), budiž těmto zaměstnancům, pokud jsou a zůstávají v této kategorii, i po propočítání zachována.

C. Společné ustanovení.

§ 10.

Služba, konaná v různých resortech, avšak v témže služebním odvětví, započítává se plně.

§ 11.

Předchozí doba provisorní služby (§§ 10 a 156 služební pragmatiky ze dne 25. ledna 1914, č. 15 ř. z.), započítá se plně do služby v poměru definitivním.

III.

Započtení vojenské služby.

§ 12.

Vojenská služba povinná.

1. Vojenská služba presenční započítá se plně, ale jen potud, pokud nebyla z trestu prodloužena. Vojenská cvičení konaná před vstupem do státní služby se nezapočítávají.

2. Vojenská služba válečná, to jest služba konaná z důvodů mobilisace, svolání domobrany a částečného neb úplného doplnění na válečný stav, započítá se plně. Službou válečnou konanou v době světové války rozumětí jest službu ve smyslu § 14, odst. 1., zákona ze dne 7. dubna 1920, č. 230 Sb. z. a n.

Doba, po kterou byl zaměstnanec od konání vojenské služby válečné zproštěn, se nezapočítává.

§ 13.

Vojenská služba dobrovolná.

1. Služba dále sloužících poddůstojníků včetně povinné vojenské služby (presenční a válečná služba) započítá se pro služební poměr úřednický, pokud přesahuje 7 let, nejmeně ale v rozsahu povinné (presenční a válečné) služby; pro služební poměr zřízenecký započítá se celá bez omezení.

2. Služba důstojníků z povolání:

a) Služba rovnocenná, t. j. služba, jež byla podmínkou pro přijetí do civilní služby státní nebo obsahovala výkony téhož druhu, započítává se celá, jestliže zaměstnanec měl vzdělání předepsané pro civilní státní službu, o niž jde.

b) Jinak započítává se služba důstojníka z povolání polovici, nejmeně ale v rozsahu povinné (presenční a válečné) služby.

3. Pokud jde o válečná půletí započtená nebo započitatelná ve smyslu zákona ze dne 19. března 1920, č. 195 Sb. z. a n., platí ustanovení § 24.

Započitatelná půletí jsou také ona půletí, jež by byla bývala započtena, kdyby zaměstnanec byl býval zůstal v aktivní službě vojenské až do účinnosti zákona ze dne 19. března 1920, č. 195 Sb. z. a n.

IV.

Započtení služby v četnictvu.

§ 14.

Služba v četnictvu započítá se stejně, jako vojenská služba dobrovolná (§ 13).

V.

Mimostátní služba civilní a soukromé zaměstnání.

§ 15.

Veřejná služba a služba jí na roveň postavená budiž započtena plně, pokud je rovnocenná co do výkonu i vzdělání předepsaného pro civilní státní službu, o níž jde.

Při řešení otázky, kterou službu jest považovati za veřejnou nebo jí na roveň postavenou, postupovati jest podle obdoby § 4 zákona ze dne 23. července 1919, č. 457 Sb. z. a n.

Kromě toho považovati jest za veřejnou službu též soudní praxi předepsanou advokátním a notářským řádem.

§ 16.

Služba soukromá nebo soukromé zaměstnání započítává se počínajíc dovršením 18 let věku, je-li rovnocenná službě státní jak co do výkonu, tak i co do vzdělání předepsaného pro civilní státní službu, o níž jde, takto:

- a) pokud je podmínkou pro přijetí do státní služby, plně,
- b) jinak jen dvěma třetinami, nejvýše však ve výměře 5 let, a to jen tenkrát, jestliže stát ze soukromé služby (soukromého zaměstnání) těží, t. j. v případech, ve kterých soukromá služba (soukromé zaměstnání) skýtala příležitost k nabytí praktických zkušeností v takové míře, že přichází pak ve státní službě státní správě k dobru. Jde-li však o zvlášť kvalifikovanou soukromou službu nebo zvlášť kvalifikované soukromé zaměstnání, může ústřední úřad za souhlasu ministerstva financí započísti tuto službu soukromou nebo zaměstnání soukromé i nad nejvyšší výměru 5 let, ale vždy jen dvěma třetinami.

VI.

Všeobecné ustanovení.

§ 17.

Propočítání provéstí jest jen u státních zaměstnanců, kteří byli ustanoveni dříve 1. září 1919.

Započtení a propočtení provede se ke dni 1. ledna 1921 (§ 6 prováděného zákona) podle ustanovení tohoto nařízení platných pro započtení a propočítání ve služebním poměru, v němž dotyčný zaměstnanec je dne 1. ledna 1921 nebo byl v den dání do výslužby, jestliže byl po 31. srpnu 1919 přeložen na odpočinek (trvalý neb dočasný).

U zaměstnanců, kteří byli sice přijati do 1. září 1919 do státní služby, jsou však dne 1. ledna 1921 ve služebním poměru, v němž postup

do vyšších požitků není možným, nebo u nichž lhůta, jež nesmí býti započtením určité předchozí doby zkrácena (§ 19), dosud neuplynula, provede se započtení této doby a propočtení ke dni, jimž tyto překážky pominou.

§ 18.

Započítání a propočítání provéstí jest též u zaměstnanců, kteří dne 1. ledna 1921 dovršili 60 let věku a 35 let služby, i když jsou z tohoto důvodu podle platných ustanovení z postupu vyloučeni.

§ 19.

Čekatelské lhůty, pokud v kategorii, o níž jde, jsou zavedeny, buďtež vždy zachovány a budiž za tím účelem jednorozční čekatelská lhůta případně odečtena od celkové doby, která se na základě tohoto nařízení propočítává. Lhůty čekatelské nemohou býti započtením předchozí doby zkráceny.

Lhůty stanovené pro jmenování kancelářského pomocníka oficiantem a pro jmenování výpomocného sluhy definitivním sluhou mohou býti zkráceny pouze započtením služby konané v služebním poměru plně zaměstnané kancelářské pomocné nebo výpomocné síly, pokud se týče započtením služby na roveň postavené služebnímu poměru výpomocného sluhy (§ 3, odst. 1., nařízení ze 27. února 1920, č. 128 Sb. z. a n.).

§ 20.

Započtení provede se vždy k tomu období služebnímu, do něhož doba, jež se má započísti, spadá nebo jež po této době nejbližší následuje. Při započítání budiž postupováno podle zásady chronologického pořadí jednotlivých služeb.

§ 21.

Doby, jež se podle tohoto nařízení započítávají, nemusí bezprostředně po sobě následovati a ani doba služby státní, do níž se započítávají, bezprostředně předcházeti.

§ 22.

Byl-li zaměstnanec reaktivován, buď užito stejných ustanovení, která by platila, kdyby zaměstnanec byl býval zůstal v aktivní službě.

Doba výslužby trvalé nebo dočasné se nikdy nezapočítává.

§ 23.

Pokud byla zaměstnanci táž doba zcela nebo z části již započtena pro postup do vyšších požitků, připočte se doba, jež by podle tohoto nařízení se měla započísti, jen potud, pokud převyšuje dobu již započtenou.

Je-li tato doba zcela nebo z části započitatelnou podle jiných zvláštních ustanovení a nelze-li toto započtení provést současně se započtením a propočítáním podle tohoto nařízení, provede se započtení sice podle tohoto nařízení, avšak s výhradou, že bude přihlíženo k obmezení stanovenému v předcházejícím odstavci pro případ dodatečného započtení podle zmíněného zvláštního ustanovení.

§ 24.

K válečným půletím v mimostátní a vojenské službě započteným anebo započitatelným přihlíží se jen potud, pokud nepřevyšují pět půletí, čítajíc v to i půletí, která byla snad zaměstnanci podle zákona ze dne 23. července 1919, č. 457 Sb. z. a n., již započtena.

§ 25.

Doby ztrávené ve státní službě, ve službě vojenské z povolání a četnické a ve službě veřejné, jež podle posavadních platných ustanovení nejsou pro postup do vyšších požitků započitatelné, jsou vyloučeny ze započítání a propočítání podle tohoto nařízení, pokud toto nařízení nestanoví výslovně jejich započitatelnost (na př. §§ 12 a 21).

Období, která pro nepříznivou kvalifikaci nebyla započtena pro postup do vyšších požitků, buďtež započtena, byla-li provedena rekvalifikace ve smyslu § 1 zákona ze dne 23. července 1919, č. 457 Sb. z. a n.

VII.

Provedení.

§ 26.

Započtení a propočítání provede úřad, jemuž přísluší dne 1. ledna 1921 poukazovati požitky za-

městnaného, po případě úřad, jež určí ústřední úřad.

Případy, na něž nelze přímo použiti předpisů tohoto nařízení, rozhodne ústřední úřad v dohodě s ministerstvem financí a vnitra.

Článek II.

§ 27.

Pro zaměstnance státních podniků (na př. železnic) a fondů státem spravovaných provede se propočítání služebních let zvláštním nařízením (§ 3 zákona).

Článek III.

§ 28.

Nařízení toto, jehož provedením pověřují se veškerí ministři, nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921.

Cerný v. r.,

jako ministerský předseda, ministr vnitra a v zastoupení nepřítomného ministra zahraničních věcí.

Dr. Popelka v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Burger v. r.

Dr. Hotowetz v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Šusta v. r.

Průša v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Husák v. r.

Dr. Mičura v. r.

Dr. Fatka v. r.

Dr. Procházka v. r.

Dr. Fainor v. r.

Dr. Brdlík v. r.